

2

Hilden ² Glogstern.
Notrichen.

Hilda Högström.

Julen 1894.

H. H. H.

Uti din minnesbok jag vill
En vers med nöje skriva.
På samma gång jag bjödertin
Att dig ett godt råd gifva.
2.

Du är så ung, du tror om gån,
Hvar menskas hår i världen,
Ser allt i roligt, så stort som ^{du} ^{är},
Vet ej af svik och flården.
3.

Med alla vill du vara vän,
Men nog är: vänlig vara.
Väl en, och när du funnit den,
Hans vänskap sök bevara.

S — en.
S. n. den 15. Jan. 1895.

Hord rän du tänkt, hord du i kärlek vru,
Hvad godt du gjort, kung af tiden kung,
Att är du skörd, som under honom bergas,
Ly du för evighets rike tuc.

Viktor Rydberg

Selas Lyxertröm.

Luleå d. 17 Febr. 1895.

"Å mänskroanden, längtande att fara
Från jordens grus till fjädrens himmel opp,
Guld sände trenne ibland änglars skara
Att visa vägen: kärlek, tro och hopp.

Hon ger oss kraft att härlig segervinna
I striderna mot trifflets mörka här;
Och kärlek lär oss rätta nyckeln finna
Till lifvets gåta. Den försoning är

Men stundom både tro och kärlek vackla
I striden tung mot sorgens lidanden,
Da tändes hoppet upp sin himlasackla
Och väcker modet i vårt bröst igen

Här dessa trenne änglabilder gåsta
I människans hjärta uti ostörd ro,
Hon känner tacksamt, att hon har det
bästa,
Som finns på jorden, uti eget bo."

A. Ashund.

Den 12 Nov. 1895

Bevara den din barndoms
Gufra tro,
Förutan den finns ej på jor-
den no.

Bevara jämt din första kär-
lek sen,
Förutan den är hvarje gläd-
je sken.

"Fyssen."

jag stöt en gång
med en öppen bok.
hvar blad var mit liv.
Skriv, skriv!
bad jag all världen
och ägonen säga
drömslätter vida.

"Skriv, vad du vill!
Ont eller gott,
stort eller smått!
Jag bjuder mig till
så att fröjdas som lida,
blott ingen oskrivens
tom, vit sida

"Uch livet skener:
mit färgedat stöt,
en skriftuti blad!
Det kom och rep
alla vita
blad bort ut boken

Det fanns dagar som rindas
starka, varma, ^{fläckat}
solgusa dagar
och det fanns andra
i smärta skrivena

av sorg och lidande
sonderrinna,
men alla, alla
är livet givna

"Hur sällsam runskrift
där än skall stå
ristad in,
i mit barande sinn;
rät såsom blad,
het som eldens must-
inatt i livets formring gedust
jag betar, ännu:

"Skriv, skriv,
du härliga liv!
Jag ger mig med lust
till att fröjdas, att skida
blott ingen, oskrivens
tom, vit sida - - - !"

"Skriv, skriv
du härliga liv!
Uch ägonen säga
drömslätter vida -

vänd.

Och brett skrev
med färger, var stöt
en skrift uti blott!
Det kom och ref
alla vita
blat bort ur boken —
//

Skrid ga rikare loften
bundits till skärars tankar
än där, var två finna hamnar,
än där, var två bästa ankare —
//

När klockor små
ringa till brällansfärd
för två som stämt möte i hjär-
da är det lott, ^{lats var}
som var det sol i simr
och dans på rasor,
vilket ringdans in.

Men någ du här,
om rätt du lyss därpå,
att det är allvars klang
i klockor små,
ett livets allvar
mera djupt och stort
än man i glädförster
ejest sport
//

Låt dig ej af ytan fånga,
tro ej tingens sken!
Vädersolar äro många,
solen är blott en.

Gå till botten utaf tinget,
pröfva vännens hat!
Många vinner det adinget
en kan vara allt.

Men den enda, men den bästa,
vörda som en skatt!
Vid den stjärnan, o gåt fast
uti storm och natt!
Sök i allt blott gälfva kärnan
skat är all, som bräcks;
finn den rätta stjärnan
följ den, till hon släcks!
(E. V. Brönnegren) Luleå den 26-11-1895

Aure Öhman

"Ingen hvila för den trötte anden,
Lionsvandrare, på okänd strät!"

Bygg ej luftslott här i ökensanden, -
Du skall se dem ramla vid din grät;
Låt ej ökens häringar dig fusa, -
Se, ett vindkast kan dess tempel grusa.

Glänser och igenom mörka löcknen
Några guldkorn fram bland jordens stoft,
Vinkar dig en grön oas i öknen,
Full af sommarlif och blomsterdoft; -
Stanna ej, hur än dess blommor fusa,
Doftet kunde snart din själ berusa.

Ingen hvila här i denna världen!
Om du törstig än en källa när,
Drick och lef, men stanna ej på färdem,
Förm vid lifvets klara älf du står.
Källan här är blott en ringa droppe
Af de rika flödena däröppe.

vrandra handen,
ett hem så tryggt;
Väner och blott sång från stan
Något skuggri staka sig skyggt!"
Mognar ymnigt, //
Ivalkande och sor
Att och lef man nu
Lifvets fruktträd väntar

Ingen hvila här, du stackars hjärta,
Som likt jagad duftva söker ro.
I en värld af faror, synd och smärta
Är ej godt för flyktingar att bo.
Men hos vännen med de djupa sårn
Dommar smärtan af och torkas tårn.

Ingen hvila här! Kom, räck mig handen,
Vilne vandrare, som glömt din Gud;
Släpp tefläckad mantel och låt arden
Kläda dig i smökvit silkeskrud!
Du är trött som jag af öfverfärdem,
Följ mig hem och säg förvald åt världen!

"Ingen hvila för den ~~trötta~~ trötta
Lionsvandrar, på okäla ger!"

Bygg ej luftslott här, iteg oss mötte
Du skall se dem sejma oss där;
Låt ej öknens hämska följa döden
Sejdt vinnid livets klara flöden.

Hemma, hemma får jag ända hvila!
Korset jag mot kronan byter glad.
Trötta lammet får till herden ila,
Där i löftets sköna gyllne stad,
Skall få se sin Jesu anlet klara,
Smaka och hans kärlek underbara.

Tack, o Gud, att du för mig vill vara
Öld- och motstånd genom öknens sand!
På hvar ängslig fråga vill du svara
Med att visa hän till löftets land,
Där jag får vid harpotomer höga
Sola mig i glansen af Ditt öga.
Albert. - B. J. -

Där trä ge varandra handen,
där grundas ett hem så tryggt;
Två glida med sång från stan
där en fatt staka sig skyggt."
//

Vad är livet för de fluste?
Larg! Larg!
Vad är kärnan i det musta?
Larg! Larg!

Vad är tanken med att
Lejr! Lejr!
Målet för att ont, att friste?
Lejr! Lejr! //

Du var, den första som jag
till livet med ängest och
Därfr är du en ståt jag
den dyraste liv, mitt hjärta
//

En livstid hade jag kämpat
allt för det röda gull,
men alltid gästades lyckan
hon är ar svek så full

//

En hjärta slog honom i möte
i fröst som fröjdesfull vår ---
Så hade det klappat träget
i många, många år.

//

Han lade sin hand på det
hjärtat,
han var så sorgfull
då glimmade för hans
det varma, röda gull ^{ögon}

//

"Vill du i levande livet
livet ha del,
får du ta sorgen
som fröjden -- hel"

På den vida färd,
på den vida färd
finnes blott en själ,
som fullt jag tror.

//

I den svarta färd,
i den svarta färd,
finnes en, blott en,
hos vem jag tror.

//

Bortom lid och led
bortom lid och led
finnes blott en själ,
jag flyger med.

✓
Vänner som med sin tunga,
När din lyckas sol är klar
Högt ditt lof din ära sjunga
Men, som när hon sjunker ner
Själslöst i en blisk försvinna —
Sådana skan lär du finna.

✓
Vänner utan tro och heder
Som med lyckleri och list,
Hala ord och falska eder
Lirande dig, lyckas list
Din förtroende att vinna:
Sådana skan lär du finna.

Men en vän i alla öden
Lika om och kärleksfull;
Och som älskar dig i döden
Endast för din egen skull —

Sådan vän ad vörd att vinna ---
Men — hvar vill du honom finna.

Gammeltid den 29/4 1895.
A.

"Slagutan sänk mot klippans håll,
Mot hjärtats klippa hemre ställ;
En skatt finns alltid dold i huset,
Den vise lockar den i guset."

Pelle.

(Uch håll rent, håll friskt.)

Uch håll friskt, håll rent som
vi börjat

Sej för vår skull, vi fattiga
rasen är fläkt.

Men för Gud, som vill se
hans gärna drilla vårt
var.

Mödrarnas mark ha fäderna
brutit

Torvorna slitit ur stenmångs
grund

Färdig med famlet slutet
förbunt

Kärnfulla kärvar, aldrig vi
kunnat

Om ej de gamle gått före
och rädd

Om ej de mödrarnas mark
hade pläjt.

Minnet.

Minnet, är, en ros som, evigt
blommar.

Den blommar, alltid lika
friskt, och grön.
Lifvets vinter, höst, vår, och
sommar
Skänker, oss, en rik, och
rättvis lön.

Vårda hemme fröget, och du, äger
Vi, din befnads, vintertid, en vän
Som till, ditt hjerta, mången hälsning
sänder
Ifrån, ditt flydda barndomshem
igen.

O, hur lyft, är minnas, dessa
stunder
Då jag stod i lifvets blomsterdal.

Sprang, och lekte i, de ros, en lund
Hände lifvet utan minsta kval.

Kanske skau, ditt hjerta, ofta, rosas
Blott, utaf saknad mången, mången gång
Kanske skau, ditt, äga, Fars
Blott, utaf minnet, af min erklaring
Kon. Frida.

A-n. den 20 Jan 1895

För Amors pil
och kärlekes smärta
Bevara Gud
allgenet din hjärta

Skenet beöar *

Öf af gramma färger lifan prälar
Men dess inre hatt den röjs ändå
Kärlek utaf mængens ögon stälar
Fast ej du dess värde kan förstå.
Klippan visar blott sin hårda yta,
Men inunder guldröts ädler gå,
Hafvets vågor ofta stormar byta
Men i djupet är det lugnt ändå.

Ack mängen har en skarp och bitter
Men i hjärtat kan också milöhet ^{lunga} bo,
Mängen måste skämta jämt o sjunga
Fast i sinnet sorgens torren gro;
Mängen fattig är som synes riker
Mängen rik lyckas utaf sorgen mer
Lyckan mängen lyckans bon besöker

Mången gråter djupt fast munnen ler.)

Ack, så dörr är ingen mänska i en,
Fast du tror att du dess brister ser
Shenar kan så lätt bedra, förvira,
Endast Gud kan ser i hjärtat mer
Sok blott själf att midt i felfu vara
Sadelij, där oförvån bli glömd.
Och du skan med tiden få erfara
"Sen ej dömer, bli ej heller dömd."

Gustafsfuot den 11 Aug. 95

Linné Houston

Demus lärdom icker glän:
Lyckan ofta är en dröm
Är en bubbla blott som brister
Som ett andedrag förster,
Som sin glans och färgning mistar
Just då du vil henne rö.
Därför, vill du lyckan fånga,
Spring ej efter bubbler många,
Stann ödmjuk då du är
Bed, arbets, älska, lär,
Därför du i öfverflöd
Allt behöfligt till din död.

N. den 30/8 95 Alma P. Ma.

"...
 ...
 ...
 ..."
 st.

I nord ditt namn jag rista
 vill bland träden
 Och då jag ensam går utoför
 hedern
 då, Hilda, då tänker jag på
 dig
 Och vid ditt minne bryter en
 förgat ej mig.
 Då namnet sili barken vint
 ut,
 Ar genom döden ned var
 vänskap slut.

Luleå d. 26/1897.
 19

Hilda Bergman

Min hjerta, hvad är kärlek?
O lyf mig du dess lag!
"Kopi sjalar och en tanke,
Så hjertan och ett slag!"

Och säg, hur kommer kärlek?
"Han kommer, och är der!"
Och säg, hur slocknar kärlek?
"Han fanns ej der så stor!"

Och när är kärlek renast?
"Då intet han begär!"
Och när är kärlek djupast?
"Då han, som stillast är!"

Och när är kärlek rikast?
"Då aut han gifva fäst!"
Och säg, hur talar kärlek?
"Han tigr, älskar blott!"

Den 29/11 1895. Sola Malm

Tack att du mitt namn
vill g["]ömma
Och bland vänner räkna mig
Aldrig, - aldrig skall
Att jag har en vän i dig. jag glömma.

Värmen

Jenny W.

Dina ögon äro eld och
mitt hjärta är bröd och kött
Lärd dig från mig, för i
jag hälsar på en mörk
vinrent!

Om fäst jag är, mest väl
Den alla visor i en låda
du kan bruga den att
spela, hur du vill och när
du vill.

Mr. Fridslunds lustgäst

Är firs ett namn mig mer dyrt och kär,
Ett namn min hela kärlek högre värd,
Annammet Hem, det ljuder lilla ord,
Som ryinner allt det rikaste färdjord.

Ett hem af sol och hjärtevärme fullt,
Der våra stämmor klinga glada och hulda
Der blida händer skänka varma tag,
Der alla ge det bästa af ditt jag.

Är det äro makt och ära, fräl och flärd,
Är det en verldslig skatt väl mera värd
Är lycka uti hemmets tysta frid,
Den lycka som ej skiftas till främ tid"
Dämeir
Anna Öhman

Dä, just då jag glädd mig smitt
när sam bäst jag bygg mig orätt
Uglädd och lämnat fringar.
Balar mer på änglarnas ar

=1688

Bess

Jag var varsinigt olycklig
när jag förfäddt de dolda

Så lycklig blif som, du
förtjenar, och följ goda
englar dig, du ser hur
hjärtligt jag dig menar.
Ses alltid säll, sorgat
ej mig!

Tänner
Sida V m.

"Fäls ej jämt på flydda tider,
Pro ej hoppets färbud;
Handla i den stund som skrider
dod i hjärtat, hopp i Qud!"

Maria L.-u.

Roden d. 15 april -99.

"Låtom oss tryggligt fasthålla
hoppets belysning, ty Han är
trofast, som har gifvit löftet."

Rbr. 10:19-23.

Stunt är stunt
och snus är snus om än i
gylne dagar

och rasor i ett sprucket krus
är ändå alltid rasor.

//.

Tanken liksom duvan flyger
Till min vän, till dig,
Sakta till ditt hjärta smyger
Fliskar, glöm ej mig

Bertha G.

Natviken 2/9 1895.

Lag har du märkt på blivets
 stig när gång
 Leland de tusende du där
 sett vandra,

Huru af en absidd makt, etc
 inre tvång,
 En människa kan dragas
 till den andra!

Dec 9/9 1895

Liquid L.

Jesu blod som för dig vunnit,
Luset, lifet i din själ.

Barnaskapet, som du vunnit
Hoppet om ett evigt väl.

Anden, som rättfärdiggör.

Och, på lifens väg dig förer.

Allt ju ropar högt till dig:

"Älska Gud, som älskat dig."

Emm. Mäntcheika

Att vare jag en fågel
jag fläga strax till dig
ett spunga om den kärlek
som Herren givit mig.
ett spunga om den kärlek
så sann och underbar
Som ber uti mitt hjärta
i dag och alla dagar!

Besb.

"Ett vänligt ord och sagt i rättan tid
Det maktar mycket uti lifvets strid
Det maktar mera än du ana kan,
Det ofta seger öfver hjertans van.

Ett vänligt ord, som kostar ingenting
En verkkan har på denna jordering
Att kunna rubba mångt mörkt beklut
Och göra mjukt en sinne, hårdt förut.

Hur många mulen panna blef i hjus
I smidd stjär i rike mannens frys,
Hur mångt kuf i bilagdt på vår jord
Tid blott ett enda litet vänligt ord!

Ett vänligt ord kan göra modan lätt,
Läsa många liden oföratt,
Ett vänligt ord och utaf hjertat sagt.
O, tra mig, du! det har en sälsakt makt

Sammetat den 29/4 1895.
J. A.